

et par slag med lufthammeren ved siden af naglen, for at trække den til og kan nu gå i gang med at nitte den.

Nogle gange smed man også naglen gennem et rør, så havde Forholderen spanden under.

Jeg var engang med en svend nede i tunnelen og lave underlag til skrueakselen. Oppe på tunneltoppen sad Hans og nittede, Forholderen var i tunnelen. Her var han ikke hurtig nok med spanden, så den glødende nagle tændte ild i de spåner vi havde lavet, så var det bare med at komme ud, for det udviklede hurtig en masse røg.

Mens jeg var i lære, var der også et par af Hanses drenge, der var i lære, én var i nitte lære, jeg mener han hed Edvard, blev vist kaldt Nutte. En anden var i lære i maskinværkstedet, for øvrigt husker jeg dem tilbage i 1933-34, da var jeg patient på det nu nedrevne Kystsankatorium.

Da brugte vi havgranerne til stifinder leg, vi skulle finde et lille grantræ, hvor personalet havde hængt et par snese æbler på. Da vi fandt træet havde Hjort drengene fundet det før os og tog sig til gode med æblerne.

I min læretid var jeg med et par svende ude og kalfatre et par cementflåder, som Tyskerne skulle have slæbt til Norge, det foregik ovre ved nordre kaj.

Så kommer der lige et par damer ud af molen, som svenden kendte og han råbte dem an. Den ene var en datter af Hans, jeg mener hun hed Viola. Viola og svenden havde boet naboer som børn og det de talte om, var bestemt ikke daglig tale i mine ører. Så hvis der skulle laves en karikatur tegning af mig, skulle jeg udrustes med elefantører.

Her i Frederikshavn er der en gade med en hel del værtshuse, nogle af dem var navngivet med kvindens ædlere legemsdele. Her faldt Hans om af et hjerteslag på bemeldte værtshus.